

Kaçıncı Mektubum Usta

– kul garip · 28 Aralık 2013

Bilmem bu kaçıncı mektubum sana
Ölem demeyinen olmuyor usta
Yol yarıyı geçti bittim baksana
Nedense hiç yüzüm gülmüyor usta

Dert kağnısı çektim huzura muhtaç
Dünyaya güvenmem onun karnı aç
Ne yazar başlarda olsam zümrüt taç
Gidenler geriye gelmiyor usta

Yine efkar bastı şu sol yanımı
Kırka böldürdüler birtek canımı
Kaç defadır değişirler kanımı
Doktorlar da birşey bilmiyor usta

Ölüm değil elbet korkutan bizi
Neyise yaşanır alında yazı
Hak diye çaldım hep döşteki sazı
Ondan gayrı birşey kalmıyor usta

Oysa ki benzerdim gonca güllere
Kanser girdi döndürdü bak kellere
Yar deyip sarıldım gitti ellere
Kader kapımızı çalmıyor usta

Keramet kılda mı geldi saçlarım
Ne kaderi ne de yarı suçlarım
Bitmez oldu keşkelerim hiçlerim
Testi kırılınca dolmuyor usta

Kul Garib'im belli zaten adımdan
Zehir tadı aldım her bir yudumdan
Umut eylemedim ben miyadımdan
Burda taş yerini bulmuyor usta

Emine eri